

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים כט.

מסורת הש"ס

(א) לקמן ע"ב, (ב) [לקמן ל. פנ: א, (ג) ח"כ צו פרשי' ח"א, (ד) ל"ה, ח"כ שם ח"ג, (ה) ר"ה ב: פתורה כח: (מו' פתח' פ"ג ח"ג, (ו) יומא ו, (ז) דברים טו ב, (ח) לקמן מג, (ט) לקמן פב: י, כז, ד"ה ואי, (י) לעיל כז: (י) לעיל כז.

הגהות הב"ח

(ב) ישי"י ד"ה דלמי וסי' ולא
שקבינן לחצון וסי' ונחמנ
לחצון וסי' שנייה רבא: (ג) ד"ה
שוא משלם לו ואוכלן כסיל:
ללא פסול הוא דנענין:
(ד) ד"ה הרי כולו לימנ מתקריב
בשעת הקרבה: (ו) ד"ה אלף
זה וסי' הרי"ד ילמינן מ"ה
כשהוא אומר חזון: (ז) ד"ה
כחמסיה הול נסכל מקרא: (ח)
וסי' לרש"א הול דאמא דמא:

שינוי נוסחאות

[illegible][illegible]

ללא "יערב בו מחשבות אחרות". מכאן למחשבות שמוציאות זו מזו
המחשבות כפול: מציאות מדיד סיבוב בדמיון (ממני) כיצד לא קרב המימרי
המציאות זו יסוי. שאלה עומק לחן מקומו ולקוח דמיון כריה אמת
המחשבות שמתעוררין חללי שיעוריהן לפסול לא מחשבות כממני¹
המחשבות כפול: מציאות מדיד סיבוב בדמיון (ממני) כיצד לא קרב המימרי
המציאות זו יסוי. שאלה עומק לחן מקומו ולקוח דמיון כריה אמת
המחשבות שמתעוררין חללי שיעוריהן לפסול לא מחשבות כממני¹

אֵלָּא יַעֲרֹב בּוֹ מַחֲשָׁבוֹת אַחֲרוֹת פִּיגוּל זֶה חוץ
למקומו יהיה מלמד שמצטרפין זה עם זה
והנפש האוכלת ממנו אחד ולא שנים ואיזה
זה חוץ לזמנו הגמר עון עון מנותר דרמי ליה
בכו"ב אמר ליה רב פפא לרבא לדיך שלישי
דפרשת קדושים תהיו מאי דרשת ביה ההוא
מבעי ליה ללמדים שיהא משולש בדם בבשר
ובאמריין תיפוק לי מקרא קמא אם האכל
יאכל מדאפקיה רחמנא בלשון שלישי אמר
רב אשי אמריתה לשמעתא קמיה דרב מתנה
א"ל אי מהתם הוה אמינא שלישי פרט פיגול
כלל ונעשה כלל מוסף על הפרט ואיתרבו
שאר מקומות קא משמע לן ב"ד יואם האכל
יאכל מבשר ובה שלמיו אמר רבי אליעזר כוף
אונקן לשמוע ב"מחשב לאכול מזבחו ביום
השלישי הכתוב מדבר או אינו בלא באוכל
מזבחו ליום שלישי אמרת אתר"א שהוא כשר
שיחזור ויפסל אמר לו רבי עקיבא הן מצינו כזב
וזבחה ושומרת יום כנגד יום שהן בחזקת טהרה
וכיוון שראו סתרו אף אתה אל תתמה על זה
שאע"פ שהוכשר שיחזור ויפסל אמר ליה
הרי הוא אומר המקריב בשעת ה הקרבה הוא
נפסל ואינו נפסל בשלישי או אינו אומר
המקריב אלא זה כהן המקריב אומר
אותו זבוח הוא מדבר ואינו מדבר ככהו ב"ב
עוקאי אומר אותו מה ת"ל לפי שנה לא תאחר
לשלמו יכול אף מאחר נדרו בלא ירצה ת"ל
ואותו אותו בלא ירצה יאין המאחר נדרו בלא
ירצה אחרים אומרים לא יחשב במחשבה הוא
נפסל ואינו נפסל בשלישי וכן עזאי דבזבחה
הכתוב מדבר ואינו ב ככהן מנא ליה אי בעית
נפקא ליה מדאחרים ואיבעית אימא
מזבחתיה לא ירצו ב ולא ירצה ויבחה הוא וכן
עוקאי אותו בלא ירצה ואין מאחר נדרו בלא
ירצה מהבא נפקא מדאחרים נפקא דרנתיא
ואחרים אומרים יכול יהא בכור שעבירה שנתו

הוא **אומר המקריב**. (א) במקריבה נפסל והרי מדרש לא יראה המקריב
 וזו הקרבתו מזה: **אלה זה כסן המקריב**. ואמר לך המביט שגל יאה
 שגל (א) לכוונה ושמע מינה תרישי שעת הקרבה ופסול (ה) כהן (=):
אחשו. דל"כ ליכמוד המקריב לא יחשב השחל דכמיז ופסול הוא כזה
 ופסול ואין המקריב בלא יחשב: **במחשבה הוא נפסל**. (ב) זה מביט
 מן הראשון להמקריב לא משמע להו שעת הקריבה עד דגמר קרא
 ומילתיה ואמר המקריב אותו לא יחשב במחשבה זאת דהוא לא יחשב (א)
 ודברא אזה הוא כמיז לא יראה: **נפקא ליה מדרשית**. מדל"ט
 דלמירא למירא ואינו נפסל בשלישי שעת מינה בזה המכבוד מדרב דאי
 מוכחז למה יפסל בשלישי הלא הוא לא חטא כ"א האוכל: **מדרשית לישנא**
והוא יראה ולא יראה ויבטא הוא. דל"ן לשון לא יראה שגל בפסול
 הן: **שעירם שנתו**. זהו אימור דכמיז (א) פני' ה' תכלתו שגל בשנה:
 כפסול

ומי למחר אלא דקרא בשלמים כתיב דומנו ליום שלישי והבי קלמרה
הג' פניג אלז קודם השלישי לא פניג והא דלמחר צ"י אחריז מקומן (לה)
ההוא כמאן דליז ליה מקום משולם דפלוגתא דתנאי הוא צ"י כל הפסוק
היה משולם: **ר' שרא רב** פ"י הקוטרס דאז חנה שפסקו
היה קרי חקת טוהיה אלא דהיה דמיייר בשביעי שלהן דאז שטעלו
נטהירות אז שמשו ורלו לאח"כ (או) קודם הערב שמש שטמאי למי
במקומו דלמחר (ב"ה ע"כ) ומיהו ב"ה יוס' דלמחר פ"י כ"ד זילין (שפסח)
ש' מיהא דלמחר לא קרא דמהיכא מתיי' לז דהוי בלא יראה לאצטרך
ללעזרו מני דרש שזני פניג בשלישי ואפילו הי' לר"ד פסוק שאזי

למקורם שהם משויש בדם ובשר ואימורים. פירש בקונטרס
פרט למחשב לאכול דביל דלג פסול דנעינן שחיטת ה'
על מקום המשויש בדם ובשר ואימורים דהיינו חוץ לעורה שצעת הימר
הנמות לאפוקי היכל שאין זו הקטרת אימורים ולא אכילת בשר וכו'

משכחת דהילך דלדארט לקמן (דף קס)
שאל הקופו טובדי טובדי אל כל
העורר שכהניס נכנסים דהילך ואוכלין
שם ק"ק ועוד קסא לפירוש הקונטרס
מאי קפרין חיפוק לי מקרא קמא
מלפסקיה רחמנא בלשון שלישי
האי שלישי לאו בחון למקומו כמי
אלא בחון לזומו ומקום משולש אל
שיך בחון לזומו אלא בחון למקומו
ועוד דקמשי הוה אמינא שלישי פרט ה'
האי שלישי בחון לזומו [חמיס]
ופיגול נזקוס משולש כמי. רבי
מפרשים דמקום משולש היינו דלא
פסקה מחשבה אלא בחומה החילון
ששלשן שטירין כל לפוקי חמח
הפנימי שאין נותנין בו רק סחיה ר'
אפשר דמנותן הפנימיות פלוגתא דר'
שמעון ורבנן ^א דרבנן מחייבין כפיגולן
כרת וכן ר"מ ורבנן סברי כפ' בית
שמי' (לקמן דף מ:). גבי ארבעים ושלוש
אל סוים חמשים ולעיל כפ' ה' (דף סז)

שם שהן בחזקת טהרה
 תה אל תתמה על זה
 ויפסל אמר ליה
 בשעת ה הקרבה הוא
 יישי או אינו אומר
 מקריב כשהוא אומר
 אינו מדבר ככהן ^{יב}
 לפי שנא' בלא תאחר
 נדרו בלא ירצה ת"ל
 אין המאחר נדרו בלא
 יחשב כמחשבה הוא
 ישי וכן עוזי דבוכה
 הן מנא ליה אי בעית
 יורים ואיבעית אימא
 ירצה ויבא הוא וכן
 אין מאחר נדרו בלא
 חרים נפקא ^{יד} רתנאי
 בכור שעירבה שנתו

לורוק במקום שם וכשר ואימורין פסולין כגון מחשב לורוק 10 קדשים
 וקלים חוץ לירושלים אבל מחשב לורוק בירושלים לא דליץ שום פסול
 בכשר וקדשי אפילו בירושלים כיון דכולה למקום 11 ששנן
 פסולין שם ולפיכך פירושא ויחא הא דקדשין לן עילי 12 אבריהם דחשב
 ויחא שלא במקומו לאו במקומו דמי ויחא שימכיש לפי 13 זה מיום ללאו
 במקום משולם הוא ויחיא קדש אס כן למחר 14 פסול 15 אחא לאו במקום
 משולם הוא ויחא מירי דרור מחשבתו כימח ואליבא דר' יהודה הא
 שמעיה לעיל דלא ריחא ריחא פסול 16 שעתא אלא למאי דחמקין שלא במקומו
 במקומו דמי ויחא דשלישי בחוץ לומח איירי ובענין שיחשוב לורוק ליום
 ששנן פסולין אפילו לאכול הכשר היינו ליום שלישי דאס היינו לורוק
 שלמים למחר לאו פסול עד שיחא משולם בנכריל דחשב ויחא ששנא
 מיום והוא דרין בקדשי קדשים לורוק דמן למחר 17 פסול דומן אפילו
 מיבעי ליה למקום משולם דאס חישב לורוק 18 שלמים בחוץ 19 ליום
 קדשי הנאכלין ליום ויליה מחשבים דמן שמעמק החמה
 20 לקמן דף 101 ע' 21 לא יתן כלל דכולה שמעמא 22 מיירי במקום
 החבול למנות ימי ספורן ויחא ארבעה או חמשה ימים וקדש דליץ
 (מוספות) דוב חבה עיבולין ביום אס ונבלי בנשיעי ואחר כך נענו
 ע ואם המחיה לשמח עד הלילה ואח"כ רחמה אינה עממה אלא
 23 עמא 24 דלא עממה למפרע לא יתכן 25 ואין מחר נדרו בלא ירבה
 26 דלא 27 לילה למעוטיה 28 נפקא 29 פדארה"ם תימה הא רבי
 30 ור' רבי ליעזר כיון דלא דריש לא יתכן לומר מחשבתו הא

עין משפט
נר מצוה

א מ"י פ"ג מהל' פסח"מ
הלכה ב:
ק"ח ב מ"י פ"ד מהל'
מסע"ק הלכה ט"ו סמג
לארץ שניא:

תורה אור השלם

1. ואם האכל יאכל מבשר
ובח שלמיו ביום השלישי לא
יִרְצֶה המקריב אתו לא יִחַשֵׁב
לוֹ פֶטֶל ויהי והקמש האכלת
ממנו עֲוֹנָה תֵּשֶׂא:

ויקרא ו, יח

2. כי תזר נדר ליהוה אֱלֹהֶיךָ
לא תאחר לשלמו כי דרש
יִרְשֶׁט יוֹדֶה אֱלֹהֶיךָ מִעֲמֶךָ
וְהָיָה כִּךְ חֵטֵא:

דברים כג, כב

מוסף רש"י

למקום שיהא משולש בדם
בבשר ובאימוריו, ויהיט חק
לנזרו חמס, שנשעת יסור הכמות
ותכלס כח אלה, ויחזיקו יסול
שארן מן הקטרת יחזיקו ואסילת
כשר (קדש 17) בשעת הקרבה
הוא נפסל, וכן פירשו בשעת
הקרבתו לא יקח אדם חמס מחמשה
ואם חשכ פיעול יהיה (ויקרא 1
17) כבוד שבערה שנתו.
מאשרו מתוך שנתו, שנחמד לפי ה'
אלהך תחלסנו שנה בשנה ויהי

שיטה מקובצת

[illegible]